

[Indenrigs- og boligministeren.]

er os imellem. Det har været drøftet, og det ærede medlem hr. Thestrup gjorde nogle bemærkninger om, i hvilket udvalg det høje ting kunne tænke sig at sende denne sag. Jeg for mit vedkommende beder om, at man vil erindre, at huslejetilskuddene, som København ønsker skal komme til udligning over det samlede hovedstadsområde, er et problem, som kun kan løses i forbindelse med løsningen af spørgsmålet om udligningen af huslejetilskuddene til børnerige familier, der allerede ligger i et udvalg i det høje ting.

Rager: Jeg var før så glad, da den højtærede minister viste, at han havde forstået Københavns kommunes forfatning af 1938 ved de udtalelser, han fremkom med, men jeg beklager, at det så alligevel ikke var mere rodfæstet, end at ministeren bagefter 4—5 gange sagde: „magistraten“ har skrevet, og „magistraten“ går ind for. Det var forkert, og hvis man ser i skrivelsen, står der også: „kommunalbestyrelsen“. Der er altså lidt om, at den gamle Adam sidder ham i blodet endnu.

Jeg vil gerne gøre en bemærkning i anledning af de udtalelser, det ærede medlem hr. Alfred Jensen fremsatte. Det ærede medlem benyttede denne lejlighed, som han og hans meningsfæller benytter alle lejligheder, til at tage alle de ting frem, som der kan være noget skævt og vanskeligt ved i det danske samfund. Man overdriver, og man bebrejder regeringerne, at det er så dårligt, som det er. Det er meget dårligt med vor boligsituation herhjemme, det skal jeg indrømme, det har jeg heller aldrig bestridt, men der har efter mit skøn været gjort et stort arbejde, da boligministeriet blev oprettet i sin tid og det ærede medlem hr. Kjærboel tog sig af det. Der kom dog nogen gang i byggeriet, og den nuværende højtærede boligminister har fortsat efter evne — det er blevet lidt dårligere; i det store og hele går det jo, men det er ikke godt endnu. Nu vil jeg da gerne have lov til at stille det ærede medlem hr. Alfred Jensen et spørgsmål. Jeg hører ikke til dem, der i almindelighed tror, at forholdene ovre i Rusland, i Sovjetunionen, er så forfærdelig dårlige på alle områder, men jeg tror heller ikke, at det er det store paradys, og de, jeg har talt med, der har været derovre, har nu altid fortalt mig, at det, det knob mest

med derovre, var boligspørgsmålet. Der var ganske overordentlig tæt befolkede lejligheder, og det var ofte meget dårlige lejligheder, der var til disposition. Jeg vil ikke bebrejde en fremmed stats administration, at den ikke kan gøre det bedre, men hvis man derovre ikke kan gøre det bedre, er der så noget at sige til, at det her er, omend ikke nær så dårligt, så ikke helt ideelt? Jeg tror, at man under begge de økonomiske systemer har vanskeligheder. Det ærede medlem vil sikkert forstå de vanskeligheder, der findes ovre i Sovjetunionen; skulle han så ikke prøve at forstå dem, der findes her?

Alfred Jensen: Jeg er i stand til at forstå vanskelighederne og årsagerne til vanskelighederne både her og i Sovjetunionen; men hvis man tager i betragtning den arv, som Sovjetstaten overtog efter Zarismen på det produktionsmæssige og bolig-mæssige område, hvis man tager i betragtning de ødelæggelser, der blev tilføjet Sovjetunionen under krigen, så er det en ganske anden og en større indsats, der er gjort dér for at klare boligproblemet, end der er gjort herhjemme. Det, jeg har gjort ved denne og andre lejligheder, er at give den karakteristik af boligforholdene, som andre har givet af dem, og som er godkendt også af det ærede medlems partifæller, og jeg vil tro af det ærede medlem selv. Det, jeg endvidere har gjort, er at påvise, at et udvalg nedsat af indenrigsministeriet er kommet til det resultat, at ved en hensigtsmæssig anvendelse af materialer og arbejdskraft er man i stand til i en 5 års periode at bygge 150 000 lejligheder, og så siger jeg til mig selv, at når man ikke har gjort det i den 5 års periode, så er det, fordi spekulanter og andre har grebet ind og forhindret en fornuftig udnyttelse af materialer og arbejdskraft.

Det kan godt være, det harmer det ærede medlem, at jeg kritiserer det, men det vil jeg gøre, så længe jeg overhovedet er i stand til at åbne min mund, for når der er mulighed for at løse spørgsmålet, er det ganske urimeligt, at man ikke løser det. Jeg har ikke noget imod, at det ærede medlem roser nuværende og tidligere boligministre, men det er en kendsgerning, at trods alt, hvad de har lavet, trods alle deres taler har man ikke formået at bryde spekulanternes bestræbelser, der går ud på at krydse de planer, folket ønsker realiseret om bedre